

ת"פ 33352/03/21 - מדינת ישראל נגד ניהאד ורדה

בית משפט השלום בכפר סבא

3 נובמבר 2021

ת"פ 33352-03-21 מדינת ישראל נ' ורדה(עציר)

לפני
כבוד השופטת אילה אורן
המאשימה
מדינת ישראל

נגד
נאשם
ניהאד ורדה (עציר)

גזר דין

1. בהתאם להסדר טיעון דיוני שנכרת בין הצדדים לאחר שמיעת עדות מר ג'רג'ניה אבטה (להלן: "המתלונן") הודה הנאשם בעובדות כתב האישום מתוקן בתקיפת המתלונן בעת שמילא תפקידו כנהג אוטובוס בחברת קווים. בהמשך נשמעו טיעוני הצדדים אשר לעבירה שהוכחה מהעובדות בהן הודה הנאשם, אם "תקיפה סתם" כטענת הנאשם, ואם "תקיפת עובד ציבור", כטענת המאשימה וכמיוחס לנאשם בכתב האישום המתוקן.
2. בהכרעת דין מפורטת מיום 18.10.2021, הורשע הנאשם בביצוע עבירה של תקיפת עובד ציבור, לפי סעיף 382א(א) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").
3. עובדות כתב האישום המתוקן פורטו בהרחבה בהכרעת הדין, ויוזכר כי הנאשם תקף את המתלונן, בעת עבודתו כנהג אוטובוס בקו 39 בחברת קווים, בכך שבמהלך הנסיעה ביקש לעצור את האוטובוס אך המתלונן סירב והסביר כי אין באפשרותו לעצור שלא במקום בו תחנה מסודרת. אז קם הנאשם מכיסאו בחלקו האחורי של האוטובוס, הכה במכונת הכרטיסים בידיו, אחז בחולצתו של המתלונן באזור הצוואר תוך כדי נהיגת המתלונן את האוטובוס ועד אשר הצליח לעצור את האוטובוס. בהמשך נטל הנאשם את ארנק המתלונן שהיה מונח על לוח השעונים, פתח אותו, רוקן את תכולת הכסף על רצפת האוטובוס בסך 23.40 ₪. כאשר ביקש המתלונן לצלם את הנאשם בטלפון הנייד שלו, נטל ממנו הנאשם את הטלפון, המתלונן תפס את הנאשם וזה מסר את הטלפון לאחר ועזב את האוטובוס.

טיעוני הצדדים לעונש

4. ב"כ המאשימה, עוה"ד שלומי גרינבוים, תאר את פגיעת הנאשם בערכים המוגנים של תחושת הביטחון המוקנית לכל אדם להסתובב במרחב מבלי לחשוש שיותקף, על אחת כמה וכמה במסגרת עבודתו וכן את משתמשי הדרך שכן תקף את המתלונן בעת שזה היה בזמן נהיגה ועל כן פוטנציאל הנזק היה אף גדול יותר מזה שהתממש בפועל כלפי הנהג.
5. ב"כ המאשימה הפנה לעברו הפלילי המכביד של הנאשם המונה 19 הרשעות קודמות, לרבות מאסר מותנה

עמוד 1

למשך 6 חודשים בגין עבירת תקיפת עובד ציבור, וטען כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר שיכול שירוצו בעבודות שירות ועד 18 חודשים. לעניין העונש עתרה המאשימה להשית על הנאשם עונש ראוי של 10 חודשים ולהפעיל במצטבר את המאסר המותנה, כך שירצה 16 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלוות, לרבות הפעלת ההתחייבות מגזר הדין האחרון נגד הנאשם.

6. ב"כ הנאשם, עוה"ד פאדי חמדאן, טען כי הגם שאין להקל ראש בעבירת תקיפת עובד ציבור, מעשה הנאשם היה ברף אלימות נמוך ביותר ולא כלל פגיעה פיזית במתלונן, אלא רק את תפיסתו בחולצתו. עוד נטען כי בפסיקה ענפה בתי המשפט נוהגים להשית ענישה של מאסרים מותנים, כדבר שבשגרה, ולכן יש לקבוע כי מאסר מותנה הוא רצפתו של מתחם העונש ההולם. לתמיכה בטיעוניו הגיש ב"כ הנאשם אסופה של פסיקה המצביעה על הענישה הנוהגת.

7. עוד טען ב"כ הנאשם כי יש לזקוף לזכותו של הנאשם את הודאתו המלאה בעובדות כתב האישום המתוקן ובעבירה של תקיפה סתם, ואין לזקוף לחובתו את כפירתו ביסודות עבירת תקיפת עובד ציבור, שנבעו ממחלוקת משפטית.

8. בנוגע לנסיבותיו האישיות טען ב"כ הנאשם כי חרף עברו המכביד, הנאשם עבר הליך גמילה וקיימת רגיעה במעורבותו בפלילים לאחרונה. הנאשם בן 48 עבר תאונה והוא סובל מבעיות בריאות ושהייתו במעצר קשה עבורו במיוחד.

9. לעניין גזירת העונש עתר ב"כ הנאשם להסתפק בהפעלת המאסר המותנה כך שיחפוף את תקופת מעצרו של הנאשם. בנוגע לעתירת המאשימה להפעלת ההתחייבות טען ב"כ הנאשם כי לא נרשמה בפרוטוקול התחייבות הנאשם, אלא רק הבנתו את פרטי ההתחייבות, ולכן אין להתחייבות תוקף.

דין והכרעה

10. העיקרון המנחה בגזירת הדין הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת העבירה בה הורשע נאשם בנסיבותיה, ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג העונש ומידתו. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, במלאכת גזירת הדין על בית המשפט לקבוע תחילה את מתחם העונש ההולם לעבירה בה הורשע הנאשם, בהתחשב בחומרת הפגיעה בערכים המוגנים ובמדיניות הענישה הנוהגת, ובהמשך לגזור את עונשו של הנאשם בתוך המתחם, בהתחשב במכלול נסיבותיו האישיות ושיקולים נוספים שאינם קשורים בעבירה.

קביעת מתחם העונש ההולם

11. הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו הם זכותם של עובדי ציבור בכלל ונהגי אוטובוס בפרט, לשלמות גופם, לביטחונם האישי ולכבודם בעת ביצוע תפקידם. בתוך כך למעשי תקיפה כלפי עובדי ציבור נלוות פגיעה בסדר החברתי וביכולתם של עובדי הציבור לבצע את תפקידם. יפים לענייננו דבריה של כב' השופטת ד' ברק-

ארז בע"פ 4565/13 אמונ' נ' מדינת ישראל (4.11.2013):

"בית משפט זה כבר פסק בעבר כי מעבר לחומרה הכללית הנודעת לעבירות אלימות, הרי שלאלימות המכוונת כנגד עובדי ציבור נודעת חומרה מיוחדת, מאחר שהן פוגעות פגיעה אנושה גם בערך החברתי הנודע לתפקוד התקין של השירות הציבורי (ראו: ה"מ 215/72 משיח' נ' מדינת ישראל, פ"ד כו(2) 172 (1972); רע"פ 2660/05 אונגרפלד נ' מדינת ישראל (13.8.2008); דנ"פ 7383/08 אונגרפלד נ' מדינת ישראל (11.7.2011)). עובדי הציבור 'חשופים בצריח' - כמי שלא אחת נמצאים בחזית ההתמודדות עם מתן שירות לאנשים שיודעים אף הם קשיים. עובדי הציבור נדרשים להתגייס כל יום מחדש למתן שירות ולשם כך לגייס כוחות גוף ונפש. זהו הרקע לחקיקת עבירות מיוחדות שעניינן לא רק הגנה על שלמות גופם של עובדי הציבור, אלא גם הגנה על כבודם, לפחות במצבים שבהם הפגיעה היא פגיעה קשה בליבתו".

12. הנאשם תקף את המתלונן בעת שנהג באוטובוס, לאחר שהלה סירב לבקשתו לעצור שלא בתחנה המיועדת לכך. התנהגות הנאשם שניגש אל המתלונן מירכתי האוטובוס, והכה במכונית הכרטיסים הייתה מאיימת. אחיזת המתלונן בחולצתו באזור צווארו בעודו נוהג באוטובוס הייתה מסוכנת כלפי המשתמשים בדרך. ולכן במעשים אלו פגע הנאשם בערכים המוגנים במידה בינונית - נמוכה.

13. בחינת הפסיקה הנוהגת מצביעה על מנעד רחב של ענישה בגין ביצוע עבירה של תקיפת עובד ציבור, ממנה ניתן ללמוד לענייננו על מתחם העונש ההולם בשיקולים המחייבים לחומרה וקולה, כדלקמן:

א. ברע"פ 5759/20 **אזברגה נ' מדינת ישראל** (23.8.2020) (פסיקה שהוגשה ע"י המאשימה) נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש נאשם שהורשע בתקיפת עובד ציבור ואיומים בגין תקיפת פקח שרשם לו דו"ח חנייה, בכך שהכה אותו בצווארו ובעט ברכו, עקב אחריו, קילל אותו ואיים שישרוף אותו. נקבע מתחם עונש הולם שנע בין 3 חודשי מאסר ועד 15 חודשי מאסר בפועל. נוכח עברו הפלילי של הנאשם, שכלל ריצוי עבודות שירות, קבע בית המשפט כי נכון היה לגזור על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל, אך בעטיה של עתירת המאשימה לעונש נגזרו על הנאשם 8 חודשי מאסר בפועל.

ב. ברע"פ 6449/18 **סיאם נ' מדינת ישראל** (22.10.2018) נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש נאשם שהורשע בעבירות תקיפת עובד ציבור, איומים והפרעה לשוטר, בכך שלאחר שמשאית בה נהג הנאשם נתפסה לצורכי חקירה והוא התבקש למסור את המפתחות, החל להתפרע, בעט בחורים והכה בהם במכות אגרופ, איים לשחוט אותם וגרם לחבלות בגופם. הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות, ונדון לעונשי מאסר מותנים, של"ץ, קנס ופיצויים.

ג. ברע"פ 7398/15 **רחמימוב נ' מדינת ישראל** (6.11.2015) נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש נאשם שהורשע בעבירה של תקיפת עובד ציבור והיזק לרכוש בזדון בכך שבעת שטופל על ידי עובדת בלשכת התעסוקה תקף אותה בכך שהשליך על ראשה עציץ מפלסטיק שנשבר. בית המשפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין חודשיים מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד 8 חודשי מאסר בפועל. תוך התחשבות בנסיבות האישיות של הנאשם, חלופה הזמן והודאתו באשמה, נזר דינו ל- 4 חודשי מאסר בעבודות שירות וענישה נלוות.

- ד. ברע"פ 1648/14 **יפוח נ' מדינת ישראל** (8.4.2014) נדון נאשם שתקף שני חוקרי מע"מ שהגיעו לביתו לשם עריכת חיפוש מכוח צו. הנאשם סירב לאפשר את עריכת החיפוש, קימט את הצו וניסה לדחוף אותו בכוח לפיו של אחד החוקרים, ובסוף שרף את הצו, ואיים על חייהם של החוקרים. הנאשם הורשע בעבירות תקיפת עובד ציבור ואיומים, ונגזרו עליו 7 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. ערעור שהגיש הנאשם על חומרת העונש התקבל נוכח מצבו הרפואי הקשה, ונקבע כי הוא ירצה 4 חודשי מאסר. בקשה לרשות ערעור שהגיש הנאשם נדחתה.
- ה. רע"פ 7504/13 **אלי נ' מדינת ישראל** (22.12.2013) (פסיקה שהוגשה ע"י המאשימה) ענינו בנאשם שהורשע בעבירה של תקיפת עובד ציבור ותקיפה סתם בכך שקילל ובעט בפקח שניסה לתת לו דו"ח חנייה ובאדם נוסף שנחלץ לעזרת הפקח עליו ירק הנאשם וסטר לו. בהמשך שחרר הנאשם את בלם היד של רכבו ודרדר את הרכב לכיוונו של הפקח. נקבע מתחם עונש הנע בין מאסר לתקופה קצרה ועד 18 חודשי מאסר בפועל, ונגזרו על הנאשם 4 חודשי מאסר בפועל. ערעור שהגיש הנאשם על חומרת העונש התקבל ועונשו קוצר לשלושה חודשי מאסר בפועל מפאת לגילו ומצבו הבריאותי הקשה. בקשת רשות ערעור שהגיש הנאשם נדחתה.
- ו. בעפ"ג (מרכז-לוד) 62432-09-17 **אלוחידי נ' מדינת ישראל** (19.12.2017) נדחה ערעור שהגיש נאשם שהורשע בהתאם להודאתו בתקיפת עובד במאפייה בכך שסטר בפניו מספר פעמים ובעט בגופו, אך משום שהמתלונן סירב לקבל שטר כסף קרוע. בית המשפט עמד על הצורך לשרש את נגע האלימות על רקע של מה בכך, וקבע מתחם ענישה הולם הנע בין 8 ל- 30 חודשי מאסר. בשל עברו הפלילי של הנאשם בשילוב תסקיר שירות המבחן שלא היה חיובי, נגזרו על הנאשם 11 חודשי מאסר לריצוי בפועל.
- ז. עוד נתתי דעתי לת"פ (חיפה) 22567-05-18 **מדינת ישראל נ' עבאס ואח'** (1.4.2019) (פסיקה שהגיש ב"כ הנאשם), שם נדון עניינם של 6 נאשמים שהורשעו בין היתר בעבירות תקיפת עובד ציבור, ולענייננו דומה מצבם של נאשם 1 ו- 4 שהורשעו בתקיפת מאבטחים בבית החולים רמב"ם בכך שדחפו אותם. נקבע בעניינם מתחם עונש הולם שנע בין מאסר מותנה ועד 8 חודשי מאסר בפועל, ונגזר עליהם מאסר בפועל למשך 10 ימים, כימי מעצרם, בהיותם נעדרים עבר פלילי, אשר נטלו אחריות ובהתחשב בנסיבות חייהם.
14. לאחר שנתתי דעתי לעבירה בה הורשע הנאשם בנסיבותיה, למידת הפגיעה בערכים המוגנים ובהתאם לפסיקה הנוהגת אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין **מאסר על תנאי ועד 8 חודשי מאסר בפועל**.
- קביעת העונש בתוך המתחם
15. תיקון 113 לחוק העונשין מורה כי קביעת העונש בתוך המתחם תעשה תוך התחשבות בנסיבות האישיות של הנאשם.
16. הנאשם בן 48 עצור עד לתום ההליכים המשפטיים, לא עתר לקבלת תסקיר מאת שירות המבחן, ולא עבר הליך טיפולי כלשהו. מדברי הנאשם ובא כוחו עולה כי הנאשם מתמודד עם בעיות רפואיות מורכבות, ושהותו במעצר מכבידה עליו יתר על הרגיל בשל בעיותיו הרפואיות.

17. הנאשם הודה בעובדות כתב האישום, לאחר שמיעת המתלון, ולפיכך להודאתו ולקבלת האחריות, בשלב בו נעשתה, יש משקל מסוים לקולה בקביעת עונשו בתוך המתחם. לעניין זה יש לציין כי הכסף שנטל הנאשם מארנקו של המתלון הושב לו.

18. לחובת הנאשם עבר פלילי הכולל 19 הרשעות קודמות בגין עבירות של אלימות, סמים ורכוש, לאורך השנים ריצה הנאשם מאסרים ממושכים מאוד. עוד עומד לחובתו מאסר מותנה בר הפעלה של 6 חודשים מת"פ 21439-04-18 מבית המשפט השלום בנתניה בגין עבירה של תקיפת עובד ציבור. בשקלול מכלול הטעמים לקולה וחומרה מצאתי להשית על הנאשם עונש מאסר קצר.

19. סעיף 58 לחוק העונשין מורה כי יש להפעיל מאסר מותנה במצטבר לכל מאסר אחר. פסיקת בית המשפט העליון נקטה בשנים האחרונות בגישה הרואה מעמד בכורה להפעלת מאסרים מותנים במצטבר, בהעדר טעמים חריגים כנקודת מוצא, בהתאם לעיקרון הלימה, שהוא כאמור המנחה בקביעת העונש בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (רע"פ 7656/13 **דניאל נ' מדינת ישראל** (14.11.2013); ע"פ 7907/14 **וזאנה נ' מדינת ישראל** (22.2.2015); ע"פ 10173/16 **מדינת ישראל נ' טאהא** (14.2.2017)).

אשר על כן החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך חודשיים, החל מיום מעצרו 12.3.2020.

ב. מורה על הפעלת המאסר המותנה למשך 6 חודשים שהוטלו על הנאשם בת"פ (נתניה) 21439-04-18 מיום 4.2.2020 במצטבר לעונש המאסר שהושת על הנאשם, כך שסה"כ ירצה הנאשם מאסר בפועל למשך 8 חודשים.

ג. מאסר מותנה למשך 6 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת אלימות מסוג פשע למשך 3 שנים, מיום שחרורו ממאסר.

ד. מאסר מותנה למשך 3 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת אלימות מסוג עוון, לרבות איומים, למשך 3 שנים, מיום שחרורו ממאסר.

ה. הנאשם ישלם פיצוי למתלון בסך 1,000 ₪, בתוך 30 ימים מיום שחרורו ממאסר.

המאשימה תעדכן את המזכירות בפרטי נפגע העבירה ותעדכן את נפגע העבירה על אודות הפיצוי שנפסק.

ו. מורה על הפעלת ההתחייבות בת"פ (נתניה) 21439-04-18 מיום 4.2.2020 על סך 1500 ₪, היות שראיתי בדברי הנאשם שנרשמו בגזר הדין: "אני מבין את טיב ההתחייבות שהוטלה עלי", כמילוי חובת ההתחייבות בפני בית המשפט בעל-פה. לא ישלם הנאשם את סכום ההתחייבות ירצה עונש מאסר למשך 10 ימים.

זכות ערעור לבית המשפט מחוזי מרכז-לוד בתוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ח חשוון תשפ"ב, 03 נובמבר 2021, במעמד הצדדים: ב"כ המאשימה עו"ד שלומי גרינבוים, ב"כ הנאשם עו"ד פאדי חמדאן והנאשם הובא ע"י שב"ס.